דער תלמוד תורה

נייעם באריכטן און אנטוויקלונגען איבער דעם וואקס פון די ת"ת הקדושה

אדר ב' תשע"א

ב"ה עלעמנירט סכנה פון ביום שלש עשר!
וואס וועט זיין מיטן בחודש שלש עשר?

שווארצע וואלקענס האט פארטונקעלט דעם האריזאנט פונעם יהדות החרדית. דעם פרעימער מיניסטער האט אנגעכאפט א משוגעת, און קיין שום פרייז איז אים נישט צו טייער, ל"ע פטור צו ווערן פון די אידן. אמת, דער פרעימער אליינס איז ווייט פון צו זיין ענגוג קלוג אויפצובערענגן און אונטערצושרייבן אזעלכע געזעצן. איז דא אבער פון די מיניסטארן וועלכער האט מיט זיין שארף צינגל באוויזן צו באקומען א גרויס ווארט אויפן פרעימער, און אים האט זיך עפעס פארגלוסט נקמה צו נעמען פון אלע אידן, אלעס צוליב פערזענליכע אינטערעסן. אפגעזען וויפיל שאדן דאס וועט ברענגן פאר די רעגירונגס קאסע, איז ער גרייט דורכצופירן זיינע טיילוואנישע פלענער פאר יעדן פרייז. יודעי דבר ווייסן אפילו צו דערציילן, אז עס האט נישט געזומען קיין גאנצע מינוט פון העצע, ביז ער האט באוויזן איבערצורעדן דעם טיפשות'דיגן פרעימער אז ער זאל מסכים זיין צו זיינע באפעלן.

אן צופיל אריינקלערן האט פרעימער אחשוורוש אונטערגעשריבן דעם העסליכן דעקרעט וואס סענעטאר המן הרשע האט פארגעשריבן, אז "אדר דעם דרייצענטן" האבן אלע שונאי ישראל בכל מדינות מלכותו דעם רעכט זיך צוצופירן די הענט און טון מיט אידישע קינדער כאוות נפשם, ר"ל.

הדבר יצא מפי המלך, און פאר אידן איז געווארן ביטער און זויער. מרדכי הצדיק פון די לעצט-פארבליבענע סנהדרין זעט אז עס איז נישט קיין חכמות, כלל ישראל געפונט זיך אן ערענסטע סכנה, און אנגעטון מיט א גרויסן זאק איבער זיך גייט ער ארום איבער די גאסן און פארפירט ביטער. ס'איז טאקע היינט נאכט ליל בדיקת חמץ, בלויז איין טאג פארן יום טוב פסח, אבער עס איז איצט נישט קיין קלער פון אכילת מצה און פון קיין אפיקומן. גאנץ כלל ישראל דארף אין די קומענדיג דריי טעג פאסטן ברציפות בלי הפסק כלל - באפעלט מרדכי הצדיק.
כלל ישראל פאלגט. יעדער נעמט זיך צונויף אין די בתי מדרשים, און אנשטאט אריסהערן פון אלע אידישע הייזער ווי מען זאגט "הלל" מיט א ברען אום פסח ביינאכט, האט מען נאר אריסגעהערט דעם קול תפלה פון אלפי ישראל וואס האבן זיך פארזאמעלט אין די שולן און בתי תפלה מרבה צו זיין בתחנונים לפני מלך רחום וחנון.

מרדכי הצדיק זעט אבער עס איז נישט געגוג. די תפלות ישראל זענען טאקע עושה רושם, אבער עפעס פעלט נאך. עס דארף נאך צוקומען נאך גרויסע זכותים. וואס טוט ער? עס איז דעם דריטן טאג פונעם תענית אינדערפרי. ס'איז טאקע דעם עשרטן טאג חול המועד, אבער מרדכי הצדיק לאזט אויסרופן "ס'איז דא היינט חדר!" אלע קינדער אין חדר אריין! טויזענטער תשב"ר האבן זיך צוזניפגעזאמעלט און האבן געהאט די זכי' צו לערנען תורה מפי מרדכי הצדיק.
אז ס'איז דעם ערשטן טאג חול המועד, דעם צווייטן טאג פסח, וואלט מען בזמן שבית המקדש הי' קיים מקריב געווען דעם קרבן עומר, האט מרדכי הצדיק אויסגענוצט די געלעגענהייט און געלערנט מיט די קינדער "הלכות קמיצה" פונעם קרבן עומר.

אה, עפעס האט זיך געירירט דארט אויבן. פונקט א נאכט פריער איז געווען "נדדה שנת המלך" דער "קול הצאן" פון די תשב"ר האט מען שוין דעמאלט געהערט אין הימל, און אויך דא אונטן עס אחשוואורוש'ן געברענגט א שלאפלאזן נאכט. נישט קענענדיג איינשלאפן באפעלט ער צוויי פון זיינע באדינער אז מ'זאל אים פארלייגן א זכרונות ביכל. אנקומענדיג צו א געוויסן בלעטל זענען די צוויי באדינער עפעס נישט צופרידן דערפון. פלינקערהייט האבן זיי דאס ארויסגעפליקט פונעם ביכל און כאילו לא ליינען זיי די ווייטערדיגע בלעטער.

צו זייער וואונדער און אנטוישונג זעען זיי אז און נאכן ליינען נאך צוויי בלעטער טרעפן זיי ווידער דעם זעלבן בלעטל וואס זיי האבן נארווואס ארויסגעפליקט! ווי קען דאס זיין?! ווערן זיי פארוואונדערט. אבער בלית ברירה פליקן זיי דאס נאכאמאל ארויס און ווידעראמאל מיט וויניג ערפאלג. וויפיל מאל זיי האבן דאס ארויסגעריסן, אזויפיל מאל האבן זיי דאס נאכאמאל געטראפן אינעם ביכל.

נו איז דאך קיין ברירה נישט דא, ליינט מען פאר פארן פרעימער, אז א געוויסער איד "מרדכי" האט אמאל גראטעוועט דעם פרעימערס לעבן. דער פרעימער ווערט אנגעצינדן אין א פייערדיגן כעס. וואס הייסט? שוימט ער מיט אויפרעגענישן, מ'האט יענעם מרדכי'ן נאך מיט גארנישט באצאלט? ווי פאסט דאס?.

נאך א קורצע דין ודברים מיט יענעם רשעות'דיגן המן, וועלכער איז "פונקט: אין די פארטאגס שטונדן אריינגעקומען מיט א פרישן פלאן, אויפצוהענגן דעם רעטער מרדכי אויף א פופציג איילענדיג שטאנג וואס ער האט קוים מיט צרות אויפגעשטעלט, האט דער פרעימער אים באפוילן אז ער זאל גלייך אריבערגיין צו יענעם מרדכי און אים אפגעבן "כבוד מלכים".

צופיל חשק האט ער זיכער נישט געהאט, אבער קיין צופיל ברירות אויך נישט... ווער נאך ווי ער המן ווייסט אז מיטן קעניגס א באפעל קען מען זיך נישט שפילן. נעמט ער אלע בגדי מלוכה און הייבט אן זיך צו דרייען אויף די גאסן אויפצוזוכן דעם בייי-אים אזוי פארהאסטעטער מרדכי. פון א קילאמעטער ווייט האט מען געקענט באמערקן אז המן ברענט ווי א פאקעל. דאס כעס קאכט אין אים אויף די העכסטע גראד, און וויפיל מענטשן עס האבן זיך נאר געביקט פאר אים דורכגייענדיג אויף די גאס, האט עס גאר ווייניג געהאלפן ארויפצוברענגן א שמייכל אויף זיין פארזויערטן פנים.
שפאציירט ער זיך אזוי אויף די גאסן און אין די געדאנקן זעט ער שוין זיין מפלה. דאס וואס זיינע 210 קינדער האבן אים שפעטער מגלה געווען, דאס האט ער שוין דאן געוואוסט, אז "אם מזרע היהודים מרדכי אשר החילות לנפול לפניו נפל תפול". ער גייט טאקע בלויז אפגעבן אביסל כבוד פאר מרדכי'ן, אבער... ער זעט שוין דעם אנהייב פון זיין סוף, א זאך וואס לייגט נאר צו א געוואלד צו זיין שטארקן אנגעצויגענקייט. ער איז נאר פארנומען צו טראכטן, וואס פאר א שלעכטן טריט האב איך דא געמאכט וואס דאס האט צוגעברענגט מיין סוף? ביז איצט איז דאך אלעס געפארן פלאן-מעסיג. וואס איז איצט פלוצים געשען?

דרייט זיך המן אויף אלע ווינקלען און זוכט אומעטום, אבער שווער געווען צו טרעפן מרדכי'ן. דאס לעצטע פלאץ וואו ער האט געטראכט צו טרעפן מרדכי'ן איז... אין תלמוד תורה! ס'איז דאך חול המועד. דער בנין איז זיכער פארקויפט אין חמץ... פארוואס עפעס זאלן די קינדער זיין אין חדר היינט? אבער קיין צופיל ברירות האט ער נישט געהאט, און פארטון אין זיינע אומעטיגע מחשבות שלעפט ער זיך צו ביז צום תלמוד תורה, אפשר וועט ער דארט טרעפן מרדכי'ן.

וכך הוה, ער קומט אן אהין, און זעט ווי מרדכי איז פון א גדול הדור פארוואנדעלט געווארן אין א פשוט'ער מלמד וועלכער לערנט מיט טויזענטער קליינע קינדערלעך. ער לענט מיט זיי הלכות קמיצה.

"אה, כ'פארשטיי שוין אלעס - באהאלט ער נישט זיין פארדרוס און אויפברויז - די קמיצה וואס דו לערנסט מיט די קינדערלעך, דאס וועגט אביסל ער צען טויזענט שקלים מיט וואס כ'האב געפלאנט דיך אומצוברענגן ח"ו". און אוי ווי געהערט ער איז געווען. ס'האט שוין נישט געדויערט קיין גאנצע זעקס שעה ביז המן האט שוין געהאנגן אויף די תלוי' און די גזירה איז בטל געווארן.
אלעס אין זכות פון?
די תשב"ר!

***

כבימים ההם בזמן הזה זענען אידן ווייטער אנגעווויזן אויף גרויסע ישועות, און אין אלע ספרי קודש וועט געברענגט אז עס איז הזמן גרמא. די צייט ווען עס דעמאלט איז געשען דער גרויסער נס ברענגט מיט זיך הויפענס מיט השפעות, און ענווי ווי אין יענעם יאר בשעת דעם גרויסן נס, שיקט השי"ת ווייטער פאר יעדן איד די ישועות ורפואות וכל מילי דמיטב.

זיי ברענגן אייד נחת,
נעמט זיי שיין אויף!

צווישן די הונדערטער קלאפעס וואס לאנדאנער טירן וועלן כאפן אין לויף פון די קומענדיגע ימי חג הפורים הבעל"ט, וועט אויך זיין די קלאפעס פון די יונגע הענטלעך פון די קליינע תשב"ר, וועלכע וועלן בעזהשי"ת אויסנוצן דעם הייליגן טאג און די טעג ארום, אנצוקלאפן על פתחי נדיבים בעם, צו שאפן גועלטער לטובת די הייליגע תלמוד תורה.

דאס זענען טאקע אט די קינדער איבער וועמען עס ווערט טיילווייז באריכטעט אין דעם דאזיגן גליון וואס איר האלט אין די האנט, און וועלכע שאפן אונז אלע אזויפיל הויפענס מיט נחת אין לויף פונעם יאר. לאמיר זיי אויפנעמען בכבוד, און יעדן איינעם פון זיי שענקן א שיינעם סכום, דערמיט זיי צו געבן מוט צו גיין וויטער, און גלייכצייטיג דערמיט צוצוהעלפן פארן בליה און וואוקס פון די תלמוד תורה.

אין ביהמ"ד בלא חידו"ש

פון די תלמוד תורה קען מען כסדר באריכטן חדשות, אבער דער הויפט-באריכט בלייבט אלץ דאס זעלבע, אז עס איז שטענדיג דא "חדשות".

מיט עטליכע יאר צוריק האבן מיר געהאט די זכי' אז בפקודת הקודש פון מרן רבינו הגה"ק שליט"א האט מען מחדש געווען זיו אורה פון אונזער תלמוד תורה. זייענדיג א "דבר חדש" איז געווען נאטורליך אז דער "חסידות כבתחלתה" איז געווען אויף די העכסטע אקטאווטס, וואס האט ב"ה געהאט א שטארקן רושם לטובה אויף די טייערע תשב"ר שיחיו.

מ'האלט שוין היינט היבש נאכדעם וואס די תלמוד תורה איז געגרינדעט געווארן, אבער דער חידו"ש האט נאך ווייט נישט נאכגעלאזט. וועט עס קומט נאר אריין אין די תלמוד תורה איז מעיד אז אז עס איז "אין ביהמ"ד בלא חידו"ש" און סיי וועז אימער מ'קומט אריין אלץ איז דא א חידוש. אלץ איז דא א פרישקייט און אן התחדשות וואס איז שטארק עושה רושם אויף די תלמידים

דער טאוועל לייכט!
זעט מען אייד דארט?

וועט עס איז נאר לעצטענס אריינגעקומען אין די תלמוד תורה וויסט גלייך פון וועלכן טאוועל עס רעדט זיך. אבער כמדומה אז עס איז נישט איבערגעטריבן צו זאגן, אז אפילו די וויסט וואשיינליך אויך נישט, ווייל וויסן דעם ריכטיגן באדייט פון אזא טאוועל, דאס קען נאר דער קורא הדורות מראש אליינס.

עס איז די רעדע פונעם נייעם עלעקטאראנישן "יום לשנה טאוועל" אוף וועלכע עס ערשיינט טעגליך מיט שיינעדע ליכטיגע ווערטער נאמען פונעם נדבן וואס האט אפגעקופט דעם זכות פון די תלמוד תורה אויף יענעם טאג, לע"נ עלטער אדער קרובים, צו בעת השמחה וכדומה. לייג אריין דא דער לוגו פון יום לשנה

לייכט ארויס, און עס איז איבעריג ארויסצוברענגן וואס פאר א שטארקן חינוך עס איז פאר די טייערע קינדער זעלבסט וועלכע זענען אז זייער טאטע האט זיך געלאזט קאסטן געלט פאר די תלמוד תורה וואו ער ווערט נתחנך.

דאס אז וואס מען זעט עכ"פ מיטן אויג. די אויסטערלישע זכותים וואס מ'קויפט זיך איין דערמיט בזה ובבא, דאס איז עין לא ראתה, און אויף דעם מוז מען זיין א מאמין בדברי הנביאים ובדברי חז"ל אז דאס איז טאקע אזוי.

אלזא, האט איר שוין פארצייכענט א טאג אויף וועז אפצוקויפן דעם זכות "יום לשנה"? אז נישט טוט עס נאך היינט! אז איר לייגט עס אפ וועט מעגליך דער טאג וואס איר ווילט אפקויפן שוין זיין אויסגעכאפט...

מיטן פלישיגן אויג זעט מען נאר ווי שיין דער טאוועל

די ישועה איז דעמאלט געקומען בזכות פון די קליינע קינדערלעך, און אז מען וויל היינט אויך זוכה זיין צו די גרויסע השפעות, קען מען דערצו זוכה זיין דורך די קליינע קינדערלעך.

פון יענעם זמן האט כלל ישראל זוכה געווען צו אזא הייליגן יום טוב ווי "חג הפורים" וואס אויסער די גרויסע מצוות וואס איז דא אין דעם טאג, האט כלל ישראל אויך זוכה געווען צו א זמן מיוחד ווען מען איז ספעציעל מרבה בצדקה וחסד. און ווירקליך איז עס צוויי-פאכיג, אידן "געבן" צדקה, און גלייכצייטיג "גייען" נאך צדקה. וזכה עירינו לאנדאן צו א "מנהג קדום" אז "יעדער" גייט נאך געלט. עס קומט פורים איז ריכטיג א זמן פון "כל הפושט יד" יעדער שטרעקט א האנט און מ'גייט נאך געלט.

נו, פארוואס'זשע נישט אויסנוצן די געהויבענע געלעגענהייט אליינס אויך נהנה צו זיין דערפון?

תשב"ר זענען דא און זיי דארפן א תלמוד תורה. יעדער דארף דאך מחנך זיין זיינע קינדער. וועט עס האט איצט קיינדער האט די זכי' אז זיי ווערן מחונך אין די תלמוד תורה, און וועט עס האט נישט, אדער האט ער "שוין נישט" קיין קינדער, און נאר זיינע אייניקלעך ווערן מחונך, אדער וועט אי"ה זיין א טאטע פון קינדער וואס וועלן מחונך ווערן אין די תלמוד תורה.

און א תלמוד תורה וואס שטייט דארף א קיום און כסדר'דיגע חיזוק. מעגליך אז דער טאג "שלש עשר לחודש אדר" האט שוין היינט נישט קיין ספעציעלן באדייט, עס איז אבער זיכער אז דער "חודש אדר השלש עשרה" האט שוין גאר א ספעציעלן באדייט. אין די צייט וואס א געווענליך יאר באשטייט פון בלויז 12 חדשים, איז היי-יאר דא צוויי אדר'ס, א "חודש שלש עשר" א צוגעקומענע חודש, און אין די צייט וואס די געווענליכע נדבות פונעם ציבור צו דעקן דעם דעפיציט וואס פארבלייבט נאך אלע הכנסות ווערט געשאפן פון נדבות וואס מ'שענקט אויף איין יאר, איז היי-יאר דא אן איבעריגער אדר וועז עס איז דא דער געווענליכער דעפיציט אבער אָן קיין שום געווענליכע הכנסה!.

ס'איז דאך נאך א גאנצע חודש וועז מען דארף ווייטער צאלן די זעלבע פופציג איינגעשטעלטע נאך פיר מאל באזונדער, מ'דארף איינקויפן סופליי, אויסגעבן אנדערע הוצאות אלעס אלעס ווי פון א געווענליכער חודש, מיטן איינעם אונטערשיד, אז דער "געווענליכער" דעפיציט וואס פארבלייבט שוין נאכן שכר לימוד, האט נישט קיין שום דעקונג!

ווי אזוי זאל מען דאס דעקן אויב נישט דורך די אייגענע עלטערן און אייגענע אנ"ש וועלכע זענען אזוי שטארק אנגעווויזן אויף די תלמוד תורה?

ס'קומט דאך פורים, מ'גייט סייווי נאך געלט, פארוואס זאל מען נישט גיין נאך געלט פאר זיך אליינס? די תלמוד תורה איז אזוי אויך אנגעווויזן אויף גרויסע סכומים, ובפרט טאקע פארן איצטיגן חודש, דער חודש העיבור וועלכע האט נישט די געווענליכע דעקונג פון א גאנץ יאר. ס'איז א דבר בעתו אויסצונוצן דעם יום הפורים טאקע פארן חודש אדר, זיך מקבל צו זיין צו שאפן ביום הפורים פאר די תלמוד תורה, די מינימאלע סומע פון לכה"פ 100 פונט. יעדער האט טאקע זיינע צווועקן און צדקות, אבער "חייך קודמין" און דאס ערשטע דארף מען אינזינען האבן די אייגענע תלמוד תורה!

ס'איז געווען מרגלא בפומי' פון מרן רביה"ק בעל דברי יואל זי"ע, אז דער ירידת הדורות האט ליידער צוגעברענגט אז היינט איז שוין "אלעס" אנדערש ווי אמאל, גארנישט איז שוין נישט דאס זעלבע ווי עס פלעגט זיין מיט פופציג און מיט הונדערט יאר צוריק. איין זאך וואס איז אבער יא דאס זעלבע, דאס איז "תינוקת של בית רבן" די זעלבע קינדערלעך ווי עס זענען געווען אמאל זענען היינט אויך דא.

יא, זיי האבן אלע דעם זעלבן כח און בימינו אלה קענען מיר געהאלפן ווערן דורך דעם גרויסן זכות פון הבל פיהם של תינוקת של בית רבן. מיט דעם וואס יעדער וועט זיך אנשטרענגן צו שאפן געלט בימי הפורים פאר די אייגענע תשב"ר, וועט יעדער זוכה זיין צו גרויסע ישועות ורפואות, והימים האלו נזכרים ונעשים בכל דור ודור געהאלפן צו ווערן מיט הצלחה והשפעות טובות לכל מילי דמיטב.

קורצע נאטיצן איבער אנטוויקלונגען אין די "תלמוד תורה"

גארטן אין חצר הת"ת רענאווירט

אינעם הויף פונעם בנין התלמוד תורה האט מען מיט א צייט צוריק רענאווירט דעם קליינעם חצר און עס אהערגעשטעלט אלס שפיל-פלאץ פאר די טייערע תשב"ר תלמידים פון די יונגערע כתות אין די תלמוד תורה. די רענאוואציע ארבעט איז אהערגעשטעלט געווארן בנדבת לבו הטוב פון ידידינו הנכבד האברך החשוב הנגיד מוה"ר ישראל חיים גראס הי"ו מחשובי אנ"ש.

רעגעלמעסיגע אסיפות מלמדים דורכן רב שליט"א

אין די לעצטע חדשים זינט הגה"צ אבד"ק ור"מ שליט"א איז אנגעקומען שוכן כבוד צו זיין בתוכנו אלס רב דקהלתינו הק', פאררופט דער רב שליט"א כסדר'דיגע אסיפות מלמדים פאר די מלמדים ומחנכים בין כותלי התלמוד תורה. זייענדיג באקאנט אלס "יחיד מומחה" בעניני חינוך, איז דער רב שליט"א משמיע דרשות הסברה וחיזוק, מלאים תוכן רב פון וואס די חשוב'ע מלמדים אויף אלע אפטיילונגען נעמען ארויס הויפענס מיט הדרכות און עצות ווי אזוי מחנך צו זיין די צעירי הצאן לשם ולתפארת.

טויזענטער שעות רצופות בימי השובבי"ם ת"ת

ניין, עס איז נישט די רעדע פון קיין ישיבה און נישט קיין כולל. עס איז די רעדע פון א "תלמוד תורה" וואו עס לערנען קינדער פון אלע יארגענג און אפטיילונגען, אבער דער קעפל איז אויך נישט קיין טעות. ווירקליך זענען די טייערע תשב"ר תלמידים פון די תלמוד תורה געווען אריינגעטון אין די פארגאנגענע וואכן פון די ימי השובבי"ם ת"ת עוסק צו זיין בתורה בהתמדה רבה, און האבן זיך געצייכענט אויף צעטלעך די פונקטליכע שעות וויפיל זיי האבן געלערנט רצופות אין לויף פון די אלע וואכן. אויסער דעם גרויסן תיקון וואס דאס איז לקראת ימי השובבי"ם ת"ת, האבן עס באזונדער געברענגט ביי די קינדער א וויכטיגער רגילות, צו לערנען שעות רצופות בלי הפסק, וואס דאס וועט זיי אי"ה באגלייטן אויף שטענדיג.

שטארקע צופרידענהייט פון "פורים קעטאלאג" דורך די מוסדות

דער נייער געדאנק פון א "פורים קעטאלאג" וואס איז צוגעשטעלט געווארן דורך די הנהלת מוסדות איז אויפגענומען געווארן מיט גרויס דאנקבארקייט און אינטרעסע דורכן בריטן ציבור אנ"ש און תושבי עירינו, האבנדיג דורכדעם די אזוי צוגענגליכע מעגליכקייט איינצוקויפן אלע צרכי הפורים גרינג און ביליג. דער געניאלער איינפאל פון פארקויפן די צרכי החג האט יעדן באוואונדערט, ווען גלייכצייטיג האט מען דורכן לייכט איינקויפן מיטן קעטאלאג, אויך געהאט די זכי' צו שטיצן די הונדערטער תשב"ר וואס ווערן נתחנך בין כותלי מוסדותינו הק'

כסדר'דיגע אסיפות חינוך שטארק באגריסט דורך הורי התלמידים

אין לויף פון די לעצטע עטליכע חדשים זענען שוין אפגעראכטן געווארן עטליכע אסיפות חינוך צו וועלכע עס זענען געקומען גרופן געווארן די עלטערן פון די תלמידים, פאר וועמען מען איז משמיע וויכטיגע דרשות, סיי בכלליות באופני ודרכי החינוך עפ"י והמסורה, און סיי בפרטיות אויף געוויסע נושאים און נקודות ווי אזוי דאס צו באהאנדלען און באגלייטן. ביי די אסיפות חינוך הערט מען די דרשות פון הגה"צ אבד"ק ור"מ שליט"א און פונעם מנה"ר הרה"ח ר' משה פעלבערבוים שליט"א, פון וואס די עלטערן שעפן זיך כסדר אן מיט הויפענס פון הדרכות וענינים בעניני חינוך.

פלעינינג קאמישאן פון בנין התלמוד התורה מאכט כסדר'דיגע פארשריט

די העפטיגע פלענער פונעם נייעם בנין התלמוד תורה איז אין פולן שוואונג און טאג-טעגליך מאכט מען ווייטערדיגע פארשריט צו פארענדיגן די פלענער און בעזהשי"ת צוצוטרעטן צום אויפבוי פונעם נייעם בנין. דער פטרון הבנין הרבני הנגיד המפואר הטפסר המרומם בונה עולמות של תורה מוה"ר ישעי' וואלף לעוו הי"ו ראש הקהל דקהלתינו הק' ופטרון הת"ת צוזאמען מיט בנו היקר הרבני הנגיד ר' אליעזר הי"ו חבר הנהלת הישיבה קטנה שע"י דקהילתינו הק' זענען אריינגעטון ראשם ורובם צו באגלייטן די ארבעט פון דערנאנט, און זענען טעגליך פארבינדן מיט די נויטיגע אינסטאנצן אויסצוארבעטן אלע פלענער על צד היותר טוב.

אונזער הויפט מאטא: יעדעס קינד א בן יחיד!

וויפיל מ'זאל נאר שרייבן איבער די תלמוד תורה, און וויפיל באריכטן עס זאל נאר פארצייכענט ווערן, פארבלייבט עס אלץ ביים אלטן, אז דער העכסטער הויכפונקט מיט וואס אונזער תלמוד תורה צייכענט זיך אויס איז דער פאקט, אז יעדעס קינד ווערט באגלייט ווי א "בן יחיד". אפגעזען פון וועלכן עלטער און יארגאנג, איז עס אלץ דאס זעלבע אז יעדער מלמד איז ווי א טאטע פאר 25 בני יחידים, און דאס זעלבע איז מיטן מנהל און סגן מנהל. ווי א העכערע פאזיציע, אלס מער בני יחידים האט מען אונטער זיך... א פאקט צו וואס אלע עלטערן זענען מודה און לעבן עס מיט טעגליך.

צאהלט
אויס
אייערע
התחייבות
לכה"פ
£100

בשלשה עשר - לחודש שנים עשר

הוא חודש אדר

אנשטאט די
12 געוועהנליכע
חדשי השנה,
האבן מיר
היי יאר

13 חדשים

דאס באדייט "נאך" א חודש
געהאלט פאר 50 כלי קודש

מיר זענען קריטיש אנגעוויזן אויף אייערע

העכערונג אין די נדבה

תזכו למצוות